

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 403

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 mai 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
118.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2006 pentru prorogarea termenului prevăzut de art. 19 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației.....	2	Decizia nr. 327 din 18 aprilie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 1 din Codul de procedură penală.....	8–10	
618.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2006 pentru prorogarea termenului prevăzut de art. 19 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației....	2	Decizia nr. 328 din 18 aprilie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. 8 din aceasta, în special.....	10–12	
	★		Decizia nr. 342 din 18 aprilie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.....	12–14	
120.	— Legea monumentelor de for public.....	2–4	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
620.	— Decret pentru promulgarea Legii monumentelor de for public.....	4	530.	— Hotărâre pentru aprobarea plății contribuției României la bugetul Task Force for International Cooperation on Holocaust Education, Remembrance and Research.....	14
	★		560.	— Hotărâre pentru modificarea alin. (4) al art. 50 din Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Național al Polițiștilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.305/2002.....	14–15
121.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic.....	5–6	583.	— Hotărâre privind schimbarea denumirii Centrului Regional pentru Managementul Resurselor de Apărare din subordinea Universității Naționale de Apărare „Carol I” în Departamentul Regional de Studii pentru Managementul Resurselor de Apărare.....	15
621.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic.....	6	584.	— Hotărâre pentru modificarea alin. (2) al art. 85 din Hotărârea Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide.....	16
	★		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
124.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 205/2005 pentru modificarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000.....	6–7	9.	— Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României valabil în luna mai 2006.....	16
624.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 205/2005 pentru modificarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000.....	7			
	★				
610.	— Decret privind înaintarea în gradul următor a unui general în rezervă din Ministerul Apărării Naționale.....	7			
611.	— Decret pentru supunerea spre aprobare Parlamentului a aderării României la Convenția asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale, adoptată la Paris la 20 octombrie 2005.....	8			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2006 pentru prorogarea termenului prevăzut de art. 19 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 6 din 19 ianuarie 2006 pentru prorogarea termenului prevăzut de art. 19 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, adoptată în

temeiul art. 1 pct. XI din Legea nr. 404/2005 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 27 ianuarie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 4 mai 2006.
Nr. 118.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2006 pentru prorogarea termenului prevăzut de art. 19 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2006 pentru prorogarea termenului prevăzut de art. 19 alin. (5) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 mai 2006.
Nr. 618.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGEA****monumentelor de for public****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Prezenta lege reglementează cadrul juridic general al realizării, amplasării și administrării monumentelor de for public.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei legi, *monumentele de for public* sunt bunuri imobile, lucrări de artă plastică, artă monumentală, construcții sau amenajări neutilitare, având

caracter decorativ, comemorativ și de semnal, amplasate în spații publice, într-o zonă de protecție, pe terenuri aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale.

(2) Monumentele de for public pot fi clasate ca monumente istorice, urmând regimul juridic general stabilit pentru acestea.

Art. 3. — În condițiile prezentei legi, sunt sau dobândesc statutul de monumente de for public, după caz, bunurile imobile enumerate la art. 2 alin. (1), aflate, la data intrării în vigoare a prezentei legi, în spații publice, pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale, dacă îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

a) amplasarea acestora s-a realizat în baza unei autorizații de construire emise cu respectarea reglementărilor legale în vigoare la data amplasării;

b) existența acestora este consemnată sau atestată ca notorie, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin publicații științifice, ghiduri turistice sau alte tipărituri având caracter de informare publică ori prin evidențele autorităților, instituțiilor și serviciilor publice.

Art. 4. — Monumentele de for public se pot realiza după cum urmează:

a) ca obiectiv de investiție prevăzut în bugetele autorităților, instituțiilor și serviciilor publice;

b) în cadrul unor programe și proiecte culturale finanțate din fonduri alocate de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale, potrivit prevederilor legale în vigoare;

c) în cadrul unor parteneriate constituite între autorități și/sau instituții publice subordonate acestora și persoane fizice sau juridice de drept privat, având drept scop susținerea unor programe sau proiecte de artă plastică ori artă monumentală;

d) în cadrul unor programe sau proiecte culturale promovate și susținute exclusiv din fonduri private, de persoane fizice sau juridice de drept privat, cu acordul autorităților administrației publice locale competente teritorial.

Art. 5. — Amplasarea monumentelor de for public se va realiza cu respectarea tuturor prevederilor legale în vigoare privind urbanismul și autorizarea executării lucrărilor de construcții, precum și cu avizul privind concepția artistică a monumentului de for public, emis de Ministerul Culturii și Cultelor sau, după caz, de serviciile deconcentrate ale acestuia, în baza analizei realizate de Comisia Națională pentru Monumentele de For Public, respectiv de comisiile zonale pentru monumentele de for public.

Art. 6. — (1) Se constituie și funcționează Comisia Națională pentru Monumentele de For Public, ca organism de specialitate al Ministerului Culturii și Cultelor, în domeniul monumentelor de for public.

(2) Comisia Națională pentru Monumentele de For Public este formată din 11 membri, artiști, arhitecți, urbanisti ori specialiști din domeniul artelor vizuale și/sau critici de artă recunoscuți pentru competența profesională și probitatea morală.

(3) În vederea evitării conflictului de interese, fiecare membru al Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public va semna o declarație de imparțialitate, conform anexei la prezenta lege.

(4) Numirea membrilor Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public se face la propunerea Academiei Române, a asociațiilor profesionale de specialitate, a instituțiilor de învățământ superior de specialitate și a instituțiilor publice de specialitate, prin

ordin al ministrului culturii și cultelor, pentru un mandat de 3 ani, care poate fi reînnoit, consecutiv, o singură dată.

(5) Comisia Națională pentru Monumentele de For Public este condusă de un președinte, ales dintre membrii acesteia cu votul majorității lor.

(6) Principalele atribuții ale Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public sunt următoarele:

a) propune Ministerului Culturii și Cultelor aprobarea strategiei privind monumentele de for public;

b) analizează proiectele de monumente de for public supuse avizării și propune, după caz:

1. avizarea proiectelor;

2. revizuirea proiectelor, cu recomandări, în vederea unei analize ulterioare;

3. respingerea proiectelor;

c) stabilește zona de protecție pentru monumentele de for public avizate.

(7) Alte atribuții ale Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a acestui organism, aprobat prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(8) Secretariatul Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public este asigurat de către un funcționar public din cadrul compartimentului de specialitate din Ministerul Culturii și Cultelor, numit prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(9) Membrii Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public primesc o indemnizație lunară, pentru lunile în care comisia se întrunește, reprezentând 20% din indemnizația lunară a unui secretar de stat, la care se adaugă decontarea cheltuielilor de participare la lucrările comisiei.

Art. 7. — (1) La propunerea Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public, ministrul culturii și cultelor înființează, prin ordin, până la 15 comisii zonale pentru monumentele de for public, care vor exercita, pentru localitățile rurale din teritoriul de competență, atribuțiile delegate de Comisia Națională pentru Monumentele de For Public.

(2) Teritoriul de competență al unei comisii zonale poate fi de cel puțin două județe și de cel mult 4 județe, în funcție de numărul și de suprafața ocupată de localitățile rurale din județele respective, precum și de specificul cultural al fiecărei zone, astfel încât să se asigure un echilibru al teritoriilor de competență pentru fiecare comisie zonală, în raport cu celelalte comisii zonale.

(3) Fiecare comisie zonală este formată din 11 membri, artiști, arhitecți, urbanisti ori specialiști din domeniul artelor vizuale și/sau critici de artă, recunoscuți pentru competență profesională și probitate morală, care sunt reprezentativi pentru zona respectivă.

(4) În vederea evitării conflictului de interese, fiecare membru al comisiei zonale pentru monumentele de for public va semna o declarație de imparțialitate, conform anexei.

(5) Membrii comisiilor zonale sunt numiți de ministrul culturii și cultelor, prin ordin, pentru un mandat de 3 ani, ce poate fi reînnoit, consecutiv, o singură dată.

(6) Secretariatul fiecărei comisii zonale este asigurat de către un funcționar public din cadrul serviciului deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor, numit prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(7) Pentru teritoriul de competență al comisiilor zonale, avizul privind concepția artistică a monumentului de for public se eliberează, în numele Ministerului Culturii și Cultelor, de serviciul deconcentrat al acestuia, care asigură funcționarea comisiei zonale.

(8) Membrii comisiilor zonale pentru monumentele de for public primesc o indemnizație lunară, pentru lunile în care comisia se întrunește, reprezentând 20% din indemnizația lunară a unui secretar de stat, la care se adaugă decontarea cheltuielilor de participare la lucrările comisiei.

Art. 8. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile publice și instituțiile sau serviciile publice subordonate acestora, după caz, vor transmite serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor situația monumentelor de for public aflate în administrare și care întrunesc condițiile prevăzute la art. 3.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), autoritățile administrației publice locale ori instituțiile sau serviciile publice subordonate acestora vor identifica construcțiile sau amenajările având caracteristicile monumentelor de for public, dar care nu întrunesc condițiile prevăzute la art. 3.

(3) Constatările, potrivit alin. (2), se vor comunica serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor, urmând ca acestea să analizeze situațiile existente și să propună măsuri de intrare în legalitate, după caz.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
MIRON TUDOR MITREA

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 4 mai 2006.
Nr. 120.

ANEXĂ

DECLARAȚIE DE IMPARȚIALITATE

Subsemnatul/Subsemnata, în calitate de membru al Comisiei Naționale pentru Monumentele de For Public/Comisiei Zonale, declar pe propria răspundere că nici eu, nici rudele ori afinii mei până la gradul al II-lea inclusiv nu avem nici un interes patrimonial sau nepatrimonial în legătură cu acordarea unei subvenții pentru realizarea unui monument de for public avizat de comisie.

Confirm că în situația în care descopăr, în cursul acțiunii de avizare, că mă aflu în această situație, voi declara imediat acest lucru și mă voi retrage.

Sub sancțiunea aplicabilă infracțiunii de fals în declarații, declar că am verificat datele din prezenta declarație și, în conformitate cu informațiile furnizate, o declar completă și corectă.

Semnătura
Data

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii monumentelor de for public

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea monumentelor de for public și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 mai 2006.
Nr. 620.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 5 iulie 2002, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, punctele 1 și 8 vor avea următorul cuprins:

„1. *serviciu al societății informaționale* — orice serviciu care se efectuează utilizându-se mijloace electronice și prezintă următoarele caracteristici:

a) este efectuat în considerarea unui folos patrimonial, procurat ofertantului în mod obișnuit de către destinatar;

b) nu este necesar ca ofertantul și destinatarul să fie fizic prezenți simultan în același loc;

c) este efectuat prin transmiterea informației la cererea individuală a destinatarului;

.....
8. *comunicare comercială* — orice formă de comunicare destinată să promoveze, direct sau indirect, produsele, serviciile, imaginea, numele ori denumirea, firma sau emblema unui comerciant ori membru al unei profesii reglementate; nu constituie prin ele însele comunicări comerciale următoarele: informațiile permițând accesul direct la activitatea unei persoane fizice sau juridice, în special pe nume de domeniu sau o adresă de poștă electronică, comunicările legate de produsele, serviciile, imaginea, numele ori mărcile unei persoane fizice sau juridice, efectuate de un terț independent față de persoana în cauză, mai ales atunci când sunt realizate cu titlu gratuit;“.

2. La articolul 1, după punctul 9 se introduce un nou punct, punctul 9¹, cu următorul cuprins:

„9¹. Nu constituie obiect al legislației coordonate:

a) cerințele aplicabile bunurilor ca atare și livrării acestora;

b) cerințele aplicabile serviciilor care nu sunt prestate prin mijloace electronice;“.

3. La articolul 1, după punctul 14 se introduce un nou punct, punctul 15, cu următorul cuprins:

„15. *activitate profesională reglementată* — activitatea profesională pentru care accesul sau exercitarea în România este condiționată, direct ori indirect, în conformitate cu legislația română în vigoare, de deținerea unui document care să ateste nivelul de formare profesională.“

4. La articolul 2, literele a) și c) ale alineatului (4) și alineatul (5) vor avea următorul cuprins:

„a) dispozițiile legale în materie fiscală;

.....
 c) prevederile Legii concurenței nr. 21/1996, republicată.

(5) În măsura în care nu conține dispoziții derogatorii, prezenta lege se completează cu dispozițiile legale privind încheierea, validitatea și efectele actelor juridice, cu celelalte prevederi legale care au ca scop protecția consumatorilor și a sănătății publice.“

5. La articolul 3, literele h) și i) ale alineatului (4) se abrogă.

6. La articolul 4, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Furnizarea de servicii ale societății informaționale de către furnizorii de servicii stabiliți în statele membre ale Uniunii Europene se face, până la momentul aderării României la Uniunea Europeană, în condițiile prevăzute în Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte.“

7. La articolul 5, litera g) a alineatului (1) va avea următorul cuprins:

„g) titlul profesional și statul în care a fost acordat, corpul profesional sau orice alt organism similar din care face parte, indicarea reglementărilor aplicabile profesiei respective în statul în care furnizorul de servicii este stabilit, precum și a mijloacelor de acces la acestea, în cazul în care furnizorul de servicii desfășoară o activitate profesională reglementată;“.

8. La articolul 6, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Comunicările comerciale care constituie un serviciu al societății informaționale sau o parte a acestuia, atunci când acest serviciu este furnizat de un membru al unei profesii reglementate, sunt permise sub condiția respectării dispozițiilor legale și a reglementărilor aplicabile profesiei respective, care privesc, în special, independența, demnitatea și onoarea profesiei, secretul profesional și corectitudinea față de clienți și față de ceilalți membri ai profesiei.“

9. La articolul 9, litera a) a alineatului (3) va avea următorul cuprins:

„a) trimiterea unei dovezi de primire prin poștă electronică sau printr-un alt mijloc de comunicare individuală echivalent, la adresa indicată de către destinatar, fără întârziere;“.

10. La articolul 14, alineatul (2) se abrogă.

11. La articolul 14, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prevederile acestui articol nu vor afecta posibilitatea autorității judiciare sau administrative de a cere furnizorului de servicii să înceteze ori să prevină violarea datelor și, de asemenea, nu pot să afecteze posibilitatea stabilirii unor proceduri guvernamentale de limitare sau întrerupere a accesului la informații.“

12. La articolul 16, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Furnizorii de servicii sunt obligați să întrerupă, temporar sau permanent, transmiterea într-o rețea de comunicații ori stocarea informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv, în special prin eliminarea informației sau blocarea accesului la aceasta, accesul la o rețea de comunicații ori prestarea oricărui alt serviciu al societății informaționale, dacă aceste măsuri au fost dispuse de autoritatea publică definită la art. 17 alin. (2); această autoritate publică poate acționa din oficiu sau ca urmare a plângerii ori sesizării unei persoane interesate.“

13. La articolul 18, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Asociațiile și organizațiile neguvernamentale cu caracter profesional ori comercial sau

cele constituite în scopul protecției consumatorilor, a minorilor ori a persoanelor cu handicap își pot elabora propriile coduri de conduită sau coduri comune cu Autoritatea și Ministerul Justiției, în vederea aplicării corespunzătoare a prevederilor prezentei legi.”

Art. II. — Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 5 iulie 2002, cu modificările ulterioare,

precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Prezenta lege transpune Directiva 2000/31/CE referitoare la anumite aspecte juridice privind serviciile societății informaționale, în special comerțul electronic în piața internă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 178/2000.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 4 mai 2006.
Nr. 121.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 mai 2006.
Nr. 621.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 205/2005 pentru modificarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 205 din 22 decembrie 2005 pentru modificarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.191 din 29 decembrie 2005, cu următoarea modificare:

— **La articolul I, alineatele (2) și (3) ale articolului 14 vor avea următorul cuprins:**

„(2) Sportivul profesionist este cel care pentru practicarea sportului respectiv îndeplinește următoarele condiții:

- a) are licența de sportiv profesionist;
- b) încheie cu o structură sportivă, în formă scrisă, un contract individual de muncă sau o convenție civilă în condițiile legii.

(3) Sportivului profesionist, care a încheiat cu o participarea și plata contribuției la un sistem de pensii, structură sportivă o convenție civilă, i se asigură, la cerere, public și/sau privat, în condițiile legii.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 4 mai 2006.
Nr. 124.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 205/2005 pentru modificarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 205/2005 pentru modificarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 3 mai 2006.
Nr. 624.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind înaintarea în gradul următor a unui general în rezervă din Ministerul Apărării Naționale

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 52 din 13 aprilie 2006,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea în rezervă, Pivariu Niculae Corneliu, se înaintează în gradul de general maior cu două stele în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 3 mai 2006.
Nr. 610.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru supunerea spre aprobare Parlamentului a aderării
României la Convenția asupra protecției și promovării
diversității expresiilor culturale, adoptată la Paris
la 20 octombrie 2005**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și ale art. 21 alin. (1) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 99 din 29 martie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre aprobare Parlamentului aderarea României la Convenția asupra protecției și promovării diversității expresiilor culturale, adoptată la Paris la 20 octombrie 2005, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 3 mai 2006.
Nr. 611.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 327

din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 262, 263 și art. 275—278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de David Alexandru Pop în Dosarul nr. 2.876/2005 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.876/2005, **Tribunalul Sălaj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 262, 263 și art. 275—278¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de David Alexandru Pop în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege criticate încalcă accesul liber la justiție, întrucât, în situația în care urmărirea penală se

efectuează față de mai mulți inculpați, iar prin același rechizitoriu se dispune trimiterea în judecată numai pentru o parte dintre ei, iar pentru alții nu, partea interesată este lipsită de posibilitatea de a ataca în fața instanței de judecată această din urmă soluție a procurorului. Se mai arată că, în conformitate cu dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, rechizitoriul nu este inclus în sfera actelor procurorului împotriva cărora se poate face plângere în justiție, așa încât împotriva soluției de netrimitere în judecată dispusă prin acest act cel interesat nu poate să se adreseze cu plângere instanței judecătorești.

Tribunalul Sălaj — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prevederile legale criticate nu îngăduiesc accesul la justiție, întrucât împotriva soluțiilor procurorului se poate face plângere la instanța judecătorească, în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278 din Codul de procedură penală nu poate fi reținută, întrucât stabilirea unor reguli speciale de procedură în cazul judecării plângerii împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală este realizată de legiuitor în exercitarea competențelor sale constituționale, nefiind de natură să încalce liberul acces la justiție, care presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege. Apreciază că art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală nu îngăduiește liberul acces la justiție, ci asigură realizarea acestui drept în conformitate cu art. 21 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare a Curții, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 262, 263 și art. 275—278¹ din Codul de procedură penală. Din

examinarea susținerilor autorului excepției se constată însă că, în realitate, acesta critică numai prevederile alin. 1 al art. 278¹ din Codul de procedură penală, fiind nemulțumit de faptul că în sfera actelor împotriva cărora partea poate face plângere în temeiul acestui text legal nu este inclus și rechizitoriul.

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora, *„După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.”*

Prevederile din Legea fundamentală pretins încălcate sunt cuprinse în art. 21 care consacră accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, în raport de aceleași critici și cu aceeași motivare. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 452 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.043 din 11 noiembrie 2004. În considerentele acestei decizii, Curtea a reținut că dispozițiile alin. 1 al art. 278¹ din Codul de procedură penală, care reglementează tocmai posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva actelor prin care procurorul soluționează cauza penală fără ca aceasta să mai ajungă în fața instanței, nu îngăduiesc liberul acces la justiție, ci, dimpotrivă, asigură realizarea acestui drept în conformitate cu prevederile art. 21 din Constituție, respectiv cu prevederile art. 6 paragraful 1 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Faptul că în sfera actelor împotriva cărora partea poate face plângere în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală nu este inclus și rechizitoriul nu este de natură să aducă atingere dreptului de acces liber la justiție, câtă vreme rechizitoriul constituie, potrivit dispozițiilor art. 264 alin. 1 din Codul de procedură penală, chiar actul de sesizare a instanței de judecată, singura autoritate prin care se realizează justiția, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (1) din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru cele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de David Alexandru Pop în Dosarul nr. 2.876/2005 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 328

din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. 8 din aceasta, în special

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Mihaela Cârstea	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

indică nici un text din Constituție pretins a fi încălcat, astfel că, în temeiul art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. 8 din aceasta, în special, excepție ridicată de Societatea Comercială „Open World” — S.R.L. din Miercurea-Ciuc în Dosarul nr. 1.561/2005 al Judecătoria Miercurea-Ciuc.

La apelul nominal răspunde partea Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., prin consilier juridic Laura Lupu, cu delegație depusă la dosar, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând, în esență, că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 corespund prevederilor art. 148 alin. (2) din Constituție, având drept scop transpunerea în legislația internă a normelor europene privind politica în domeniul transporturilor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că autorul excepției nu formulează o reală critică de neconstituționalitate, susținerile sale având natura unor motive de nemulțumire privind obligația legală a plății tarifului pentru utilizarea rețelei de drumuri naționale. Mai mult, acesta nu

Prin Încheierea din 8 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.561/2005, **Judecătoria Miercurea-Ciuc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România”**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Open World” — S.R.L. din Miercurea-Ciuc într-o cauză civilă având ca obiect o contestație a unui proces-verbal de constatare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că „Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 este neconstituțională” deoarece reglementează taxa de utilizare a infrastructurii de transport rutier „pentru vehiculele grele de marfă”, precum și amenziile corespunzătoare, fără însă ca statul român să justifice perceperea acestor sume de bani prin crearea unei rețele de drumuri publice adecvate, conforme cu cerințele normelor europene în materie. Autorul nu indică în motivarea excepției textele din Constituție considerate a fi încălcate; ulterior sesizării Curții Constituționale cu soluționarea excepției, acesta a transmis Curții note scrise prin care precizează contrarietatea ordonanței criticate față de art. 16, 35, art. 41 alin. (1) și art. 139 alin. (3) din Constituție.

Judecătoria Miercurea-Ciuc apreciază că „dispozițiile art. 8^a din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 au legătură cu soluționarea cauzei, fără a-și exprima opinia asupra constituționalității acestora.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 sunt constituționale, în lipsa unui text din Legea fundamentală pe care autorul excepției ar fi trebuit să îl indice ca fiind încălcat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile părții prezente, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile „art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România”, iar potrivit notelor scrise ale autorului excepției, obiectul excepției de neconstituționalitate îl formează Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 în integralitatea sa. În consecință, Curtea se va pronunța atât asupra ordonanței, în ansamblul său, cât și asupra dispozițiilor art. 8 din aceasta, în special. Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, modificată și completată ulterior prin Ordonanța Guvernului nr. 51/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 28 iulie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 415/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.002 din 1 noiembrie 2004. Dispozițiile art. 8 din ordonanță, indicate de către instanța de judecată în încheierea de sesizare, au fost modificate prin prevederile pct. 6 al articolului unic din Legea nr. 415/2004, astfel că, în prezent, au următorul cuprins: „(1) *Fapta de a circula fără a deține rovinietă valabilă constituie contravenție și se sancționează cu amendă.*

(2) *Cuantumul amenzilor contravenționale prevăzute la alin. (1) este prevăzut în anexa nr. 3.*

(3) *Sumele încasate în urma aplicării amenzilor se fac venit la bugetul de stat în proporție de 75 %, diferența de 25 % revenind, ca venituri extrabugetare, Companiei Naționale de*

Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. sau Ministerului Administrației și Internelor, după caz.

(4) *Contravenienții au obligația ca în termen de 72 de ore de la aplicarea amenzii contravenționale să achite tariful de utilizare.*

(5) *Conducătorilor vehiculelor înmatriculate în alte state li se vor aplica amenzi contravenționale numai în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat, la ieșirea din România.*

(6) *O dată cu aplicarea amenzii contravenționale, conducătorilor vehiculelor înmatriculate în România, care circulă fără a avea rovinietă valabilă, li se reține certificatul de înmatriculare a vehiculului până la prezentarea dovezii de achitare a tarifului de utilizare.*

(7) *Depășirea termenului de valabilitate a rovinietei pentru un utilizator străin poate fi motivată în cazul blocării fortuite a unui vehicul din cauza unor calamități naturale, a unui accident sau a reținerii conducătorului vehiculului de către autoritățile în drept. În aceste cazuri utilizatorul străin va prezenta reprezentanților Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. din agențiile din punctele de control al trecerii frontierei, la ieșirea din țară, documente justificative încheiate de organele poliției rutiere, organele judecătorești și, în plus, dacă este cazul, dovada reparării vehiculului într-un atelier de reparație atestat de Regia Autonomă «Registrul Auto Român». Dovada blocării fortuite a vehiculului sau a reținerii conducătorului vehiculului nu scutește utilizatorul străin de plata tarifului de utilizare a infrastructurii de transport rutier pe întreaga perioadă cuprinsă între data intrării și data ieșirii din România, ci justifică neaplicarea amenzii contravenționale.“*

Prin notele scrise transmise Curții Constituționale la o dată ulterioară sesizării sale cu soluționarea excepției, autorul precizează că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 contravin prevederilor constituționale ale art. 16 — „Egalitatea în drepturi”, art. 35 — „Dreptul la mediu sănătos”, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă și art. 139 alin. (3) referitor la folosirea sumelor de bani reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri numai potrivit destinației acestora.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține următoarele: în motivarea excepției, autorul acesteia nu invocă încălcarea nici unui principiu sau drept fundamental prevăzut în Constituție. Argumentele prezentate de acesta în susținerea excepției nu se constituie într-o reală critică de neconstituționalitate, ci reprezintă de fapt motive de nemulțumire față de instituirea, prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, a unui tarif pentru utilizarea rețelei de drumuri naționale din România (rovinietă), precum și a amenzilor corespunzătoare contravențiilor aici definite.

Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate“. De asemenea, în jurisprudența sa în materie, de exemplu Decizia nr. 386 din 16 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 26 noiembrie 2003, Curtea a statuat în mod constant că „instanța de contencios constituțional nu este în măsură să se substituie părții cu privire la invocarea unor motive de neconstituționalitate, deoarece ar exercita astfel un control

de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu prevederile art. 144 lit. c) din Constituție și cu cele cuprinse în Legea nr. 47/1992“. Chiar dacă, în cazul de față, autorul excepției a transmis Curții Constituționale note scrise prin care precizează contrarietatea actului normativ criticat față de art. 16, 35, art. 41 alin. (1) și art. 139 alin. (3) din Constituție, acestea nu pot fi reținute deoarece, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, „*sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în*

fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți.“ Prin urmare, întrucât autorul excepției nu a indicat în motivarea acesteia, astfel cum a fost susținută în fața instanței de judecată, nici un text constituțional pretins a fi încălcat prin actul normativ criticat și având în vedere cele arătate, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, în ansamblul său, și a dispozițiilor art. 8 din aceasta, în special, excepție ridicată de Societatea Comercială „Open World“ — S.R.L. din Miercurea-Ciuc în Dosarul nr. 1.561/2005 al Judecătoriei Miercurea-Ciuc.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 342

din 18 aprilie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Avocatul autorului excepției solicită admiterea acesteia, pentru motivele invocate în fața Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

Reprezentantul Asociației civice „Dreptatea“ solicită respingerea excepției, sens în care arată că termenul de 3 ani prevăzut de textul de lege criticat corespunde termenului general de prescripție prevăzut de Decretul nr. 167/1958 și acționează în mod nediscriminatoriu atât pentru salariați, cât și pentru angajatori. De asemenea, arată că termenele prevăzute de art. 283 alin. (1) din Codul muncii sunt justificate de interesul salariaților de a contesta într-un termen cât mai scurt măsurile dispuse de angajator în executarea contractelor de muncă și de a restabili legalitatea în exercitarea raporturilor de muncă, astfel că nu se creează o discriminare în raport cu salariații prevăzuți în alin. (2) al aceluiași articol.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mittal Steel Hunedoara“ — S.A. din Hunedoara în Dosarul nr. 2.929/2005 al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin avocat Ioana Hrisafi-Josan, și președintele Asociației civice „Dreptatea“, Tiberiu Galamboș. Lipsește partea Cristian Dorin Lemnaru, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile legale criticate reprezintă o normă de procedură de competență exclusivă a legiuitorului. Instituirea unor termene diferite în cuprinsul art. 283 din Codul muncii este justificată de scopul restabilirii într-un termen rezonabil a drepturilor încălcate. Nimic nu îl împiedică pe legiuitor să

instituie termene diferite având în vedere situațiile obiectiv diferite pe care le reglementează.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.929/2005, **Tribunalul Hunedoara – Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mittal Steel Hunedoara” – S.A. din Hunedoara într-o cauză civilă având ca obiect un conflict privind drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 283 alin. (2) din Codul muncii sunt discriminatorii, contravenind astfel dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție. În acest sens, arată că termenul de 3 ani prevăzut de textul de lege criticat este mai lung decât termenele de 30 de zile prevăzute de alin. (1) lit. a) și b) al aceluiași articol. Astfel, primul alineat al art. 283 creează o situație mai puțin favorabilă salariatului ale cărui drepturi sunt afectate mai grav printr-o decizie a angajatorului în raport cu salariatul care revendică alte drepturi a căror încălcare nu are efecte atât de grave. De asemenea, arată că angajatorul chemat în judecată pentru emiterea unei decizii care afectează semnificativ drepturile salariatului are o situație mai favorabilă decât cel chemat în judecată de către salariatul care urmărește satisfacerea unor drepturi mai puțin importante.

Tribunalul Hunedoara – Secția civilă apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, sens în care arată că stabilirea unor termene diferite, în care pot fi introduse cererile pentru soluționarea conflictelor de muncă, este determinată de natura obiectului cererilor și de gravitatea încălcării drepturilor subiective. Astfel, termenul de 3 ani, prevăzut de textul de lege criticat, corespunde termenului general de prescripție reglementat de Decretul nr. 167/1958 pentru acțiunile patrimoniale, în timp ce termenele mai scurte prevăzute de art. 283 alin. (1) din Codul muncii sunt justificate de efectele deciziilor ce se vor pronunța și de urgența restabilirii situațiilor anterioare în vederea ocrotirii intereselor părților în derularea raporturilor de muncă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 283 alin. (2) din Codul muncii sunt constituționale, întrucât termenul prevăzut pentru introducerea cererii în vederea soluționării conflictului de muncă se aplică în mod egal tuturor celor vizați de ipoteza normei juridice, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 283 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții potrivit cărora *„În toate situațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), termenul este de 3 ani de la data nașterii dreptului”*.

În opinia autorului excepției, art. 283 alin. (2) din Codul muncii contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, care consacră egalitatea în drepturi, deoarece termenul de 3 ani prevăzut de acest text de lege este discriminatoriu în raport cu termenele de 30 de zile prevăzute în alin. (1) lit. a) și b) al aceluiași articol. Consideră că discriminarea se creează atât între salariați, cât și între angajatori.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că aceasta a fost ridicată în cadrul unui conflict având ca obiect pretenții formulate pentru plata unor drepturi salariale. Termenul pentru introducerea unei asemenea acțiuni este prevăzut în art. 283 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, fiind de 3 ani, și este identic cu cel prevăzut de același alineat, în care angajatorul poate cere stabilirea răspunderii patrimoniale a salariaților.

Termenele de 30 de zile prevăzute de art. 283 alin. (1) lit. a) și b) din Codul muncii se aplică atunci când obiectul conflictului de muncă este legat de decizia unilaterală a angajatorului referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea contractului individual de muncă, respectiv de decizia de sancționare disciplinară. Aceste situații comportă urgență în soluționarea litigiului.

Termenul de 3 ani, prevăzut de textul de lege criticat, se aplică în alte situații decât cele reglementate de art. 283 alin. (1) din Codul muncii.

Exercitarea dreptului de acces liber la justiție poate fi supusă unor condiționări legale, cum sunt și termenele stabilite pentru introducerea cererilor, menite să asigure restabilirea în termen rezonabil a drepturilor încălcate, precum și stabilitatea raporturilor juridice. Legiuitorul are dreptul, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, de a opta pentru instituirea unor termene diferite în considerarea deosebirilor ce există între natura și obiectul diferitelor litigii. Aceasta nu contravine principiului constituțional al egalității în drepturi, întrucât, așa cum a statuat în mod constant Curtea în jurisprudența sa, acest principiu nu presupune uniformitate, astfel că situații obiectiv diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mittal Steel Hunedoara” — S.A. din Hunedoara în Dosarul nr. 2.929/2005 al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 aprilie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea plății contribuției României la bugetul Task Force for International Cooperation on Holocaust Education, Remembrance and Research

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata contribuției României pe anul 2005, în valoare de 25.000 dolari S.U.A., la bugetul Task Force for International Cooperation on Holocaust Education, Remembrance and Research (ITF), din bugetul aprobat Ministerului Afacerilor Externe pe anul 2006.

Art. 2. — Începând cu anul 2006, plata contribuției României la bugetul Task Force for International Cooperation on Holocaust Education, Remembrance and Research se va efectua din bugetul Ministerului Afacerilor Externe, aprobat prin legea bugetară anuală.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul afacerilor externe,
Lucian Leuștean,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 19 aprilie 2006.
Nr. 530.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea alin. (4) al art. 50 din Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Național al Polițiștilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.305/2002

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Alineatul (4) al articolului 50 din Regulamentul de organizare și funcționare a Corpului Național al Polițiștilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.305/2002, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 877 din 5 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Membrii Corpului aflați în activitate, încadrați în funcții conform alin. (1) și (2), își păstrează calitatea de polițist și beneficiază de drepturile, îndatoririle și obligațiile specifice prevăzute în Statutul polițistului, cu următoarele particularități:

a) drepturile salariale stabilite prin legislația privind salarizarea polițiștilor se vor suporta de către Corp, potrivit bugetului de venituri și cheltuieli al acestuia;

b) celelalte drepturi cuvenite polițiștilor, potrivit actelor normative în vigoare, se acordă prin structurile de specialitate din cadrul aparatului central, respectiv al unităților de unde au fost detașați, la solicitarea președintelui Corpului;

c) modul de exercitare a autorității publice de către polițiștii încadrați în funcții conform alin. (1) și (2), pe durata mandatului în care au fost aleși, se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor, la propunerea președintelui Corpului;

d) polițiștii care candidează pentru funcțiile prevăzute la alin. (1) și (2) completează și prezintă, conform prevederilor legale, declarația de avere și declarația privind conflictul de interese, la depunerea candidaturii și la încheierea mandatului“.

Art. II. — Aplicarea prevederilor prezentei hotărâri se face în limita bugetului aprobat Ministerului Administrației și Internelor.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Paul Victor Dobre,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 26 aprilie 2006.
Nr. 560.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

privind schimbarea denumirii Centrului Regional pentru Managementul Resurselor de Apărare din subordinea Universității Naționale de Apărare „Carol I“ în Departamentul Regional de Studii pentru Managementul Resurselor de Apărare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Centrul Regional pentru Managementul Resurselor de Apărare din subordinea Universității Naționale de Apărare „Carol I“, cu sediul în municipiul Brașov, str. Mihai Viteazul nr. 160, județul Brașov, își schimbă denumirea în Departamentul Regional de Studii pentru Managementul Resurselor de Apărare.

(2) În cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 466/1999 privind înființarea Centrului Regional pentru Managementul Resurselor de Apărare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 23 iunie 1999, cu modificările ulterioare, denumirea „Centrul Regional pentru Managementul Resurselor de Apărare“ se înlocuiește cu denumirea „Departamentul Regional de Studii pentru Managementul Resurselor de Apărare“.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,
Marius Bălu,
secretar de stat
p. Ministrul educației și cercetării,
Anton Anton,
secretar de stat

București, 3 mai 2006.
Nr. 583.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru modificarea alin. (2) al art. 85 din Hotărârea Guvernului nr. 956/2005
privind plasarea pe piață a produselor biocide

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Alineatul (2) al articolului 85 din Hotărârea Guvernului nr. 956/2005 privind plasarea pe piață a produselor biocide, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 21 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Fiecare persoană juridică producător și importator are obligația să notifice în scris Secretariatul tehnic al Comisiei Naționale pentru Produse Biocide, până la data de 31 mai 2006, cu privire la produsele biocide pe care le produce sau le comercializează. Formularul de notificare cuprinzând informațiile necesare pentru întocmirea Registrului național al produselor biocide este prevăzut în anexa nr. 5.“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
 Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu
 p. Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Constantin Popescu,
 secretar de stat

București, 3 mai 2006.
 Nr. 584.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI
 BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă
privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale
a României valabil în luna mai 2006

Având în vedere prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ținând seama de evoluțiile macroeconomice și monetare recente,

Banca Națională a României hotărăște:

Pentru luna mai 2006, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 8,5% pe an.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 2 mai 2006.
 Nr. 9.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 115798